VERORDENING (EEG) Nr. 2818/75 VAN DE COMMISSIE

van 30 oktober 1975

waarbij Verordening (EEG) nr. 192/75 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de restituties bij uitvoer voor landbouwprodukten wordt gewijzigd ten aanzien van de bewijzen die in bepaalde gevallen moeten worden geleverd voor de betaling van de restituties

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 120/67/EEG van de Raad van 13 juni 1967 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen (1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 665/75 (2), en met name op artikel 16, lid 6, en artikel 24, alsmede op de overeenkomstige bepalingen van de overige verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der markten voor landbouwprodukten,

Gelet op Verordening nr. 139/67/EEG van de Raad van 21 juni 1967 houdende algemene regels voor de toekenning van restituties bij uitvoer en criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag, in de sector granen (3), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 87/75 (4), en met name op artikel 7, lid 2, tweede alinea, en lid 3, alsmede op de overeenkomstige bepalingen van de Verordeningen nr. 142/67/EEG (koolzaad, raapzaad en zonnebloemzaad) (5), nr. 171/67/EEG (olijfolie) (6), nr. 175/67/EEG (eieren) (7), nr. 176/67/EEG (slachtpluimvee) (8), nr. 177/67/EEG (varkensvlees) (9), nr. 366/67/EEG (rijst) (10), en (EEG) nr. 766/68 (suiker) (11), nr. 876/68 (melk en zuivelprodukten) (12), nr. 885/68 (rundvlees) (13), nr. 968/68 (mengvoeders op basis van granen) (14), nr. 1052/68 (op basis van granen en rijst verwerkte produkten) (15), nr. 2518/69 (groenten en fruit) (16), nr. 957/70 (wijnen) (17), nr. 165/71 (visserijprodukten) (18), nr. 326/71 (ruwe tabak) (19), nr. 1426/71 (op basis van groenten en fruit verwerkte produkten) (20);

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 192/75 van de Commissie van 17 januari 1975 (21) is bepaald dat in sommige gevallen de restitutie slechts wordt betaald wanneer het produkt is ingevoerd in het derde land of in een van de derde landen, waarvoor zij is vastgesteld;

dat in artikel 11, lid 1, van die verordening is bepaald welke bewijzen daartoe moeten worden geleverd; dat de ervaring heeft aangetoond dat bij bepaalde uitvoertransacties moeilijkheden kunnen ontstaan om de documenten te verkijgen die moeten worden overgelegd; dat een dergelijke situatie een belemmering kan vormen voor de handel; dat om zulks te verhelpen artikel 11, lid 1 en lid 4, van Verordening (EEG) nr. 192/75 moet worden aangepast zonder dat aan de noodzakelijke bestrijding van misbruiken afbreuk wordt gedaan;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met de adviezen van alle betrokken Comités van beheer,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 11, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 192/75 komt als volgt te luiden:

„1. Voor naar bestemming gedifferentieerde restituties geldt, behoudens het bepaalde in lid 2, als voorwaarde voor de betaling van de restitutie voor uitvoer naar derde landen dat het produkt is ingevoerd in het derde land of in een van de derde landen waarvoor de restitutie is vastgesteld.

Het produkt wordt als ingevoerd beschouwd wanneer de douaneformaliteiten om het produkt in het derde land in het vrije verkeer te brengen, zijn vervuld. Het bewijs dat deze douaneformaliteiten zijn vervuld, wordt geleverd door overlegging van het douanedocument of van een door de bevoegde instantie voor eensluidend verklaarde kopie of fotocopie daarvan.

Indien evenwel het bewijs dat de douaneformaliteiten zijn vervuld, door omstandigheden onafhankelijk van de wil van de importeur niet kan worden geleverd of wanneer dit bewijs gezien de bijzondere situatie in het land van bestemming onvoldoende wordt geacht, eisen de bevoegde instanties van de Lid-Staten dat wordt bewezen dat

(1) PB nr. 117 van 19. 6. 1967, blz. 2269/67.
(2) PB nr. L 72 van 20. 3. 1975, blz. 14.
(3) PB nr. 125 van 26. 6. 1967, blz. 2453/67.
(4) PB nr. L 11 van 16. 1. 1975, blz. 3.
(5) PB nr. 125 van 26. 6. 1967, blz. 2461/67.
(6) PB nr. 130 van 28. 6. 1967, blz. 2600/67.
(7) PB nr. 130 van 28. 6. 1967, blz. 2610/67.
(8) PB nr. 130 van 28. 6. 1967, blz. 2612/67.
(9) PB nr. 130 van 28. 6. 1967, blz. 2614/67.
(10) PB nr. 174 van 31. 7. 1967, blz. 34.
(11) PB nr. L 143 van 25. 6. 1967, blz. 8.
(12) PB nr. L 155 van 3. 7. 1968, blz. 1.
(13) PB nr. L 156 van 4. 7. 1968, blz. 2.
(14) PB nr. L 166 van 17. 7. 1968, blz. 2.
(15) PB nr. L 179 van 25. 7. 1968, blz. 8.
(16) PB nr. L 318 van 18. 12. 1969, blz. 17.
(17) PB nr. L 115 van 28. 5. 1970, blz. 1.
(18) PB nr. L 23 van 29. 1. 1971, blz. 1.
(19) PB nr. L 39 van 17. 2. 1971, blz. 1.
(20) PB nr. L 151 van 7. 7. 1971, blz. 3.
(21) PB nr. L 25 van 31. 1. 1975, blz. 1.

het produkt is gelost in het betrokken land van bestemming. Dit bewijs wordt geacht te zijn geleverd door een of meer van de volgende documenten :

— een kopie van het in het land van bestemming afgegeven of geviseerd havendocument ;

— een door de in het land van bestemming gevestigde officiële instantie van een van de Lid-Staten afgegeven verklaring ;

— een verklaring die is opgesteld door op internationaal niveau in controle en toezicht gespecialiseerde firma's die door de Lid-Staten waar de douaneformaliteiten bij uitvoer zijn vervuld, erkend zijn ;

— een bankdocument, afgegeven door in de Gemeenschap gevestigde erkende agentschappen, waaruit blijkt dat de overmaking voor de betrokken uitvoer is overgeschreven op de rekening die de uitvoerder bij hen heeft lopen voor zover het derde landen betreft, waar de overmaking eerst na de invoer van het produkt mag plaatsvinden ;

— een door een officiële instantie van het betrokken derde land afgegeven verklaring van overname, wanneer het gaat om een aankoop door dat land of door een officiële instantie van dat land of om een voedselhulptransactie ;

— een door een internationale instantie afgegeven verklaring van overname wanneer het gaat om een voedselhulptransactie.

De Commissie kan volgens de procedure van artikel 38 van Verordening nr. 136/66/EEG en de overeenkomstige artikelen van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der markten, vaststellen dat in nader te bepalen bijzondere gevallen het bewijs van de invoer als bedoeld in de eerste alinea kan worden geleverd door overlegging van een ander document.

Bovendien moet de betrokkene in alle gevallen een kopie of fotocopie van het vervoerdocument overleggen."

Artikel 2

Artikel 11, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 192/75 komt als volgt te luiden :

„4. De bevoegde instanties van de Lid-Staten kunnen de belanghebbende ontslaan van de verplichting de andere in lid 1 vermelde bewijsstukken dan het vervoerdocument over te leggen, indien het een transactie betreft waarvoor voldoende waarborgen bestaan ten aanzien van de aankomst ter bestemming van de produkten waarvoor een aangifte ten uitvoer is opgemaakt, die recht geeft op een restitutie gelijk aan of lager dan :

a) 400 rekeneenheden voor de produkten vermeld in Verordening (EEG) nr. 865/68 evenals voor die bedoeld in artikel 1, lid 2, onder c) van Verordening nr. 136/66/EEG

b) 400 rekeneenheden voor andere dan de onder a) genoemde produkten, wanneer het derde land van bestemming een Europees derde land is ;

c) 2 000 rekeneenheden voor andere dan de onder a) genoemde produkten, wanneer het derde land van bestemming een niet-Europees derde land is."

Artikel 3

De volgende alinea wordt toegevoegd aan artikel 13, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 192/75 :

„Wanneer de door artikel 11, lid 1, alinea's 2 en 3 vereiste documenten niet binnen de voorgeschreven termijn kunnen worden overgelegd kan de belanghebbende, wanneer hij zich de nodige moeite heeft gegeven ze binnen die termijn te verkrijgen, een aanvullende termijn worden toegestaan om deze documenten over te leggen."

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Op verzoek van de belanghebbende is deze verordening van toepassing op transacties waarvoor de douaneformaliteiten bij uitvoer zijn vervuld op of na 1 oktober 1974.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 1975.

Voor de Commissie

P. J. LARDINOIS

Lid van de Commissie